

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 39. SZÁM 2011. OKTÓBER 8.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

MAGYARORSZÁG VALÓDI URAI

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

TANULJUK AZ OSZTÁLYHARCOT

Vegyes érzelmekkel vettem részt a rendvédelmi dolgozók szakszervezetének október 1-i gyűlésén. Előző nap még a társadalmi párbeszédre is elmentem, és megmondom őszintén, nem örültem, hogy legfeljebb 40-50 ember jött össze, s aznap nem voltak többen a Clark Ádám téri ülősztrájkon sem. Október 1-én sokan voltunk, de ha Orbán Viktor kinézett az ablakon, nyugodtan mondhatta kollégáinak: fiúk, minden rendben! A kapitalizmus szilárdabb, mint valaha.

Miért nem vagyunk százezren? Miért nem tudunk annyi embert mozgósítani, hogy Orbán Viktornak nyugtalan éjszakája legyen? Persze, ezt is gyakorolni kell. Emlékszem, néhány éve a portugál dolgozók az EU-csúcs idején rendeztek egy nagygyűlést. Lisszabon utcái hetekkel előtte tele voltak plakátokkal. Nálunk plakátot legfeljebb az Interneten láttál, az pedig nem ugyanaz. De van itt más is. Egy tüntetés akkor sikeres, ha kézzel fogható célja van, amivel az emberek azonosulni tudnak. A mostani rendezvényeknek sokféle célja volt, a rendvédelmi dolgozók nyugdíjkedvezményének megőrzésétől az alkotmány módosításáig. Szép, világos célok, csak hogy az első a társadalom jelentős részét nem foghatja meg, a másikat pedig irreálisnak tartja. A szakszervezetek vezetői jóindulattal szóltak hozzá, de az igazi hangsúlyok nem jöttek át. Volt bőven nemzeti jelszavakból, ki tudja, milyen megfontolásból még a Himnuszt is elénekelték, csak az nem volt világos, hogy a dolgozó tömegeknek mi a dolguk. A történelmi párhuzamok – enyhén szólva – sántítottak. Nehéz megmondani,

hogy hogyan jött ide a D-nap, mi köze a normandiai partraszállásnak a magyar dolgozók küzdelméhez. Az egykori lengyel Solidarnost utánzása sem igazán jó ötlet, mert Walesa úr speciálisan a dolgozó emberek számára jobb lehetőséget biztosító szocializmus szétzúzására vállalkozott, amit azóta nem kevesen sajnálnak lengyelhonban is. Lehet, hogy most sokan azt mondják: miért bántjuk a szakszervezeteket? Ők legalább csinálnak valamit! Ez igaz! De húsz év alatt valamit azért megtanultunk: lobbizással, együttérzéssel, kellemes őszi vasárnapi együttléttel nem lehet rákényszeríteni a tőkéseket, hogy tegyenek értünk valamit. Ez az út könnyűnek látszik, csak éppen tartós eredménye nem lesz.

A KORMÁNY NEM PARTNERED, HANEM ELLENFELED!

„Nem ellenfelek vagyunk, hanem partnerek” – hirdette a nagymúltú Vasasszakszervezet az október 1-i szakszervezeti tüntetésen. Mármint partnerek a kormánnyal. Mondhatni, hogy szép álmom, valójában önámítás. Ha nem vetted volna észre, 1990 óta kis hazánkban tőkés rendszer van. A gyár, a bank a tőkés tulajdonában van, a parlamentben az ő embereik ülnek. Miért gondolod, hogy pont a kormány lenne más? Persze, a kormány nemzetről, nemzeti összefogásról beszél, de ebben a nemzetben vannak gazdag tőkésék és szegény dolgozók. A kettő nem ugyanaz! A tőkés kevés bérért sok munkát akar tőled, te elviselhető munkáért tisztességes, ahogy szoktad mondani, európai béreket akarsz. Ég és föld! Ebben a kormány nem a te oldaladon áll, hanem a tőkésékén. Ha partnerednek

tekinted bármelyik tőkés kormányt, elvesztél. Ha ellenfelednek, és küzdesz azért, hogy neked több jusson a tőkésék, az ország megtermelt jövedelméből, van némi esélyed. Választanod kell!

HA HARCOLSZ, JOBBAN FOGSZ ÉLNI

Ha azt hiszed, hogy a fizetésed a munkádtól, netán a tehetségedtől függ, tévedsz. A tőkés, akinél dolgozol, legszívesebben semmit sem fizetne. Ahogy a gépeknek sem fizet. Ezt azonban nem teheti meg, mert másnap reggel is szüksége van a munkádra, és a gépektől eltérően neked enned is kell, sőt még a családotról is gondoskodni kell. Itt van az a minimum, amit a mai fejlett tőkés világban neked a tőkés kifizet. Németországban ez több, Magyarországon kevesebb, Kínában még kevesebb. A tőkés azonban okos. Hozzátesz még valamit, hogy ne lázongj, ne sztrájkolj, csak dolgozz. Ez az a pénz, amiért neked tulajdonképpen semmit sem kell tenned. Példának okáért az Orbán-kormány 92 ezerre emeli a minimálbért. Mi ez? Gondoskodás a szegényebb rétegekről? Társadalmi szolidaritás? Egy fenét! Semmi más, mint az előrelátó tőkés lépése azért, hogy te megnyugodj. Nem sok a 92 ezer, de több, mint eddig volt. Te azonban többet érdemelsz! De ha többet akarsz, azért meg kell küzdeni.

Tüntetni, sztrájkolni, rákényszeríteni a tőkést arra, hogy többet adjon neked a profitjából.

A SZAKSZERVEZET TŐKÉS RENDŐRÉRT KIÁLT

Mik vannak! A dolgozókat tömörítő szakszervezet kitiltja a Munkáspárt röplapjait az október 1-i tüntetésről. Nem csak kitiltja, még rendőrrel is fenyeget. El tudod képzelni? A dolgozót állítólagosan képviselő szakszervezet a tőkés állam rendőreit hívja a Munkáspárt ellen! Tudod, hogy mi volt ebben a röplapban? Harcolj, munkás, harcolj dolgozó az új Munka Törvénykönyve ellen! Mi veled vagyunk! Mi az, ami zavarta a rendezőket?

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Az Erste Bank után hátrál az OTP Bank is: naponta megjelenő kondíciós listáiban egyre feljebb tolja a lakáscélú forintheleket THM-eit, az augusztus végi 11,49 százalékos érték hétfőre 13,48-ra, keddre 13,50 százalékra emelkedett.

Munkáspárt: Most meg lehetne lepődni, de nincs min. Csányi Sándor mindenható OTP-vezér elmondta: ha a bankok buknek, a kormány is bukik. Orbán is, a parlamenti ellenzék is értette az üzenetet.

2. Szabaddábra helyezte a több száz milliós ingatlanpanamákkal és más korrupciós cselekményekkel vádolt Hunvald György volt szocialista országgyűlési képviselőt és VII. kerületi polgármestert a Fővárosi Bíróság.

Munkáspárt: Számonkérés, elszámoltatás... Hazugság. Félő belegondolni, de úgy tűnik, ez a valóság: a magyar politikai, hatalmi elit újra megalkudott. A Fidesz természetesen nem szerette meg a szocialistákat, ám a gazemberségeit kezdi elnézni. Talán azért, mert ha a törvényt betartjuk, akkor az mindenkire vonatkozik? S ebből a szempontból szocialistának nevezett csalók, fideszesek, harsány jobboldali és zöldnek csúfoltak ugyanott állnak?

3. A napokban ismét átadási ünnepséget rendeztek a Hortobágyi Csárdánál, amit május 30-án egyszer már felavattak, majd gyorsan be is zártak.

Munkáspárt: Megbotránkozunk, tolvajt kiáltunk, sikoltunk! Fideszest, szocialistát! S igazunk is van! Csakhogy az igazi baj a rendszer, a kapitalizmus, amely tolvajokat termel és támogat. Mondhatjuk persze, hogy Nyugaton mindez szebb és jobb, ott működik a törvény. Ha ezt elhisszük, akkor beleülünk a milliárdosok által forgatott ringliszpilbe: hidd el, hogy van rossz és jó kapitalizmus, keleti és nyugati, kevergess és válogass, de a lényeghez soha se nyúlj. Nincs szép és csúnya kizsákmányolás, csak kisebb és nagyobb lopás van. Ha az ellen tiltakozol, hogy Téged ne magyar, hanem német módra lopjanak meg, a tolvajlást szentesít. A fejlett nyugati világban egyébként ezt hívják szociáldemokráciának.

4. Matolcsy gazdasági miniszter bejelentette: 1,5 millió család jár rosszul jövőre. Nem emelkedik sem a gyes, sem a családi pótlék. 2008 óta így van ez, az összeg 22 százalékkal ér kevesebbet.

Munkáspárt: Ez a hír szinte összefoglalása a fentieknek. A milliárdos sikkasztót felmenthetik, a fehér inges tolvajlást szentesítik, akinek meg hitele van, vagy csak egyszerű

állampolgár, dögöljön meg. Hangosan viszont sajnálkoznak, hogy „fogy a magyar”. Mire vállaljon gyermeket a magyar fiatal? Az albérletre, a munkanélküliségre, az emelkedő árakra? Igen, milliárdos látvány-intézkedésekre van pénz, gyesre, családi pótlékra egy fillér sem. Hát ennyit a javak demokratikus elosztásáról...

5. A kolontári megemlékezésen Konrád Károly, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára azt mondta, hogy a katasztrófa felelőseit meg kell nevezni és meg kell büntetni, „ezzel tartozunk az áldozatoknak, az itt élőknek és az igazságnak”.

Munkáspárt: Kivételesen egyetértünk államtitkár úrral. A kérdésünk már csak az, hogy az elmúlt egy évben ez miért nem történt meg, s hogyan lehet, hogy ennyi idő után még mindig nem számoltak el teljesen a katasztrófa sújtotta területen élőknek szánt pénzekkel? Sokan ma is rokonoknál, ismerősöknél húzzák meg magukat. Rájuk majd a következő évfordulón gondolnak?

6. Gyurcsány szerint nem zárható ki egy új párt alapítása.

Munkáspárt: Sokadszorra írjuk le, a Magyar Szocialista Párt nem baloldali párt. Mesterházy vagy Gyurcsány egyre megy, mindketten a nagytőkét szolgálják. Vitájuk a hazai milliárdosok vitája. A munkából élő embernek tökéletesen mindegy, hogy Gyurcsány Ferenc alapít-e új pártot, avagy Mesterházy Atilla magánál tartja a pártvagyont. Becsületes embernek ezekkel nincs egy útja. Baloldali embernek pedig meg kell akadályoznia, hogy hazugságukat újra és újra eladják. Baloldali összefogás ezekkel az úriemberekkel nem lehet, mert nekik az égvilágon semmi közük az egyenlőséghez, szabadsághoz és testvériséghez. Ők a pénzt szolgálják.

7. Heti egyszer jut hús a soproni gyereketthonban.

Munkáspárt: Kedves olvasónk, Ön meddig keres még indokot a forradalom elkerülésére? Meddig tűr? Mondhatja, hogy a Munkáspárt miért beszél, mit tud változtatni? Jó kérdés. A választ azonban igazából Ön is tudja. Csak együtt megy. Együtt úgy, hogy nem alkuszunk meg narancssárgával vagy székfüssel. A Munkáspárt, a mi igazságunk egyszerű: a munka az érték. Az, amit teremtünk. Az, ami kézzel fogható, használható: kenyér, kalapács, könyv. A pénz nem az. A pénzforgató urak elvenni akarnak úgy, hogy azért nem adnak semmit. A bank, a tőzsde nem termel semmit. Hitele a munkának, az elvégzettnek, a megtermeltnek van. A többi lopás. Ez ellen kell összefogni. Akkor lesz változás, s a gyermekeknek tisztességes ellátás.

KESERŰ TŰNTETÉS BUDAPESTEN

Partraszállásnak, mindent megváltó amerikai hangulatú D-Daynek hirdette óriástüntetését a múlt hét végén a magyar szakszervezeti mozgalom. A valóság azonban elkésztető, a szakszervezeti vezetők jó része rövidtávú politikai érdekei oltárán áldozza fel a dolgozó emberek ügyét.

A rendőrség szerint körülbelül tízezer vettek részt múlt szombaton a mintegy száz érdekvédelmi és civil szervezet által támogatott, a Parlament előtti Kossuth Lajos téren rendezett szakszervezeti demonstráción, amelyen több szakszervezet vezetője is felszólalt a munka világát érintő kormányzati intézkedések ellen. A szervezők a demonstráció kezdetén felolvasták azt a kiáltványt, amelyet

petíció formájában már eljuttattak a köztársasági elnökhöz. Abban egyebek mellett a visszamenőleges törvénykezés megszüntetését, a társadalmi párbeszéd és a sztrájkjog, valamint a korábbi szolgálati nyugdíjrendszer visszaállítását követelik.

A szakszervezeti vezetők egyebek mellett bíralták az új Munka-törvénykönyve tervezetét, az egykulcsos adórendszert, a kormány hatalomgyakorlási technikáját, a visszamenőleges jogalkotást és a szerzett jogok elvételét.

A felszólalások végén a hallgatóság többször is hangosan követelte Orbán Viktor miniszterelnök távozását, illetve ilyen tartalmú táblákat tartottak a magasba.

A Kossuth-szobor és a Vértanúk tere közötti területet megtöltő tömeg egy része a demonstrációt követően a Clark Ádám térre vonult, ahol csütörtökön kezdődött ülősztrájk a D-Day Operatív Törzs szervezésében. A Clark Ádám téri körforgalomban pedig „országvédelmi” futást tartottak. A demonstrálók este hét órára már csak a Budavári Sikló előtti teret foglalták el.

Neveléses vagy sokkal inkább elkésztető?

Bhoc-akciókkal megakadályozható az új Munka-törvénykönyvének elfogadása? Sztrájk helyett hétfégi jöpoft?

A kormányzóvivői iroda még pénteken eljuttatott közleményében azt írta: Magyarország demokratikus jogállam, a kormány elismeri minden munkavállaló és szervezet alkotmányos jogát a sztrájkhoz, a tiltakozáshoz. Tüntetéshez minden szakszervezetnek és civil szervezetnek joga van, a kabinet ugyanakkor mélysegesen sajnálja, hogy „egyes szakszervezeti vezetők nem az emberek érdekeit képviselik, hanem saját politikai ambícióikat helyezik előtérbe” –írták. Keserű ezt leírni, de ez így van. A kormány röhöghet, mert a szakszervezet irányítóit úgy manipulálhatja, ahogy akarja.

SZAKSZERVEZETI NEM!

Igen, a kormány politikájára is nemet mondtak ímmel-ámmal, ahogyan azt illik egy még polgári-demokráciává sem érett kapitalizmusban. Igazi nemet viszont a kommunista propagandára mondtak. Harmadmagammal osztogattam a munkáspárti szórólapot, mely a munkások jogairól és a szolidaritásról szólt, amit tagtoborzónak még a leggonoszabb indulattal sem lehetne nevezni. Mégis ránk szóltak: hagyjuk abba, mert ez nem pártrendezvény, hanem szakszervezeti, aminek semmi köze a munkásosztályhoz. Hagyjuk abba azonnal, különben rendőrt hívnak és imádkozhatunk reggelig a fogdában. Mi persze nem hagyjuk azonnal abba, hanem továbbmentünk, és olyan embereknek adtuk a röplapot, akik nem viseltek semmiféle szakszervezeti megkülönböztető jelzést. Az ukázt az odautaztatott, beöltöztetett szakszervezeti tagok kapták. Tilos a vörös posztó, kiáltás rendőrért!

Voltunk annyian vörös ingben, hogy, akinek szeme volt, az láthatott bennünket. És kiosztottunk annyi Szabadságot és röplapot, amennyi elegendő, hogy a tőkésék még egy picit jobban féljenek tőlünk. A lojális szakszervezeti vezetőknek azt üzenjük: holnap is ott leszünk. Készüljenek, mert a dolgozó nép ébred és gondolkodik. Mi pedig mellettük állunk!

FOGARASI ZSUSZANNA

KUBIKOS MEGEMLEKEZÉS MEZŐTÚRON

A nyáris napsütésben benépesült a Kubikosok tere. A hangszórókból népdalok, majd a Szivárvány Citeraegyüttes felvételei szóltak. Egy csoport asszony színes, kékfestő ruhában, fehér blúzban: ők az Újvárosi Hagyományörző Klub és a Vadvirág Népdalkör tagjai.

Köztük vörös inges munkáspártiak osztogatták a párt programfüzetét, a rabszolgatörvény elleni szórólapokat, A Szabadság újság példányait. Ismerősök köszöntgették egymást, a kezekben virágok, nemzeti szalagos koszorúk.

A 10 órás kezdésig 50-60 fő gyűlt össze, köztük a városi önkormányzat, a pártok és civil szervezetek képviselői, a néhai kubikosok hozzátartozói és nagy örömeikre a volt kubikosok: a 87 esztendőes Szabó János, akit elkísért 92 esztendőes fivére; valamint a Szöllösi házaspár, mellettük jó néhány fiatal.

A himnuszt követően felcsendültek a citerák, a Vadvirág Népdalkör kedves

műsort adott. Herceg Antal, a 6. sz. választókerület KB-megbízottja immár hetedik alkalommal méltatta a kubikosok tevékenységét. Idén az 1950-es évek országépítő munkájáról beszélt. Ezt követően – párja oldalán – Szöllösiné Erzsike néni emlékezett a kubikos felesége nehéz sorsáról.

Gulyás László, a KB tagja nem kértelt a megszólításnál: Elvtársnök, Elvtársak! – szavakkal köszöntötte a megjelenteket. Szépen felépített ünnepi beszédét érdeklődéssel hallgatták, és amikor a párt elnöke, Thürmer Gyula üdvözlését tolmácsolta, felcsattant a taps.

A kubikos szobor talapzatára a rendező szervek; az Újvárosi Hagyományörzők, a Munkáspárt vezetése és városi elnöksége nevében, majd az önkormányzat, a Fidesz, a Lokálpatrióta Egyesület helyezték el koszorút. Végül csoportosan megindultak a résztvevők: rózsákkal, öszirózsákkal és különböző virágokkal borították be a szobor környékét.

A zárszóban a házigazda, Bíró Imre, a Munkáspárt városi elnöke kérte: hallgassák meg azt a dalt, amelyet sokszor titokban maguk közt dúdoltak. Amikor kicsi várakozás után felcsendült az Internacionálé, az idős vendégek felálltak helyükről. Előbb bátortalanul, majd egyre hangosabban énekelni kezdték: „Föl, föl, ti rabjai a földnek... föl, föl te éhes proletár!” – kapták el a vörös ingesek a következő sort, majd a szemben lévő oldalon a klubosok népdalokon edzett hangjával folytatódott, s kapcsolódtak mások is.

Az ünnepséget követően a résztvevők átvonultak egy gyermekjátéskör létrehozásáért tartott jótékonysági rendezvényre.

Itt is többen körülvették a munkáspártiakat, gratuláltak a kubikos rendezvényhez.

Ahogy ők mesélik: jó volt ezen a napon Mezőtúron baloldalinak, a Munkáspárt tagjának lenni.

SZEGED TOVÁBB DOLGOZIK

Verőfényes vasárnap fogadta a Munkáspárt ásothalmi és szegedi aktivistáit a Napfény városában.

A József Attila sugárúton található egyik áruház előtt kezdték meg akciójukat az aktivisták. Szépen fogytak a szórólapok és A Szabadság újság példányai. Az érdeklődők elmondták munkahelyi, szociális, megélhetési problémáikat, és figyelemmel hallgatták az aktivisták észrevételeit és fő mondatát: kapitalizmus helyett közösségi társadalmat kell építeni!

A program második helyszíne a Marx dombormű volt, a Mars térrel szemben, melyet több politikai erő el kíván távolítani. A ház lakói és az aktivisták közös hangon kiáltották: a domborműre szükség van! Ott a helye! El a kezekkel!

Szerencsés helyzet: meg sem lepődtek az aktivisták, hogy a

szóróanyagokat és A Szabadság újság példányait úgy vitték a helybeliek, mint a cukrot.

A két helyszínen tartott munkáspárti akció sikeres volt. Több mint 500 újság

és 1500 szórólap került kiosztásra.

Folytatjuk a harcot, az agitációt a népért, a pártért, a közösségi társadalom kivívásáért!

NAGYVÁRI LÁSZLÓ

FÖLDES FERENC VÉDELMEBEN

A magyar történelemben ismeretlen, kommunista újságíró – nem patinás név. „Rákosista” utasításra történt átkeresztelés. A névváltoztatás pótcselekvés, elfedi a valós bajokkal való törődést. „Kommunista ideológus, aki a százmillió halálos áldozatot követelő kommunizmus élharcosa” - ezt mondták róla nemrég a miskolci közgyűlésben lévő pártok frakcióvezetői. Miskolcon ugyanis meg akarják változtatni az ország egyik híres középiskolájának ismert, Földes Ferenc Gimnázium nevét. Nincs értelme tagadni, tisztán politikai okokról van szó, a gimnáziumnak pedig csak javaslattevési joga van, de ők nem dönthetnek. Mindeközben egy internetes szavazáson 85 százalékos aránnyal vezet a „maradjon a név”, 5 százalék tartózkodik, és csak 10 százalék akarja a változást.

Nézzük először a névváltoztatás sürgetésének okát! A gimnázium 1950-ben a Lévy és Fráter-iskolák összevonásával jött létre (utóbb mindkettő újjáalakult a rendszerváltás után), története kvázi 61 évre vezethető vissza. A „rákosista utasításra történő átkeresztelés” már ennyiben sem állja meg a helyét. Az igaz, hogy egyházi iskolákból alakították ki, csak hogy utódintézményről van szó. Átkeresztelésről esetleg 1957-ben beszélhetünk. Miért is? Nos, igen, kibújt a szög a zsákból: az állítólagos 1956-os „össz nemzeti egységet” akarják legitimizálni a jobboldali képviselők azzal is, hogy a gimnáziumot „visszaneveznék” Széchenyi Istvánra, amit 1956-ban pár napig viselt az intézmény, és se előtte, se utána egyszer sem. Természetesen kirekesztő politikájukban lelkesen csahol utánuk a szélsőjobb is, akik gyűlölködő, kirekesztő elvakultságukban kommunistáznak.

Arról persze természetesen egyikük se tud semmit, ki volt Földes Ferenc. Kulturált, civilizált társadalmakban nem mondunk senkiről semmit, és főleg nem hozunk elhamarkodott döntéseket addig, amíg nem ismerjük a vita tárgyát. Földes Ferenc 1910-ben született Besztercén. Tehát „felvidéki gyerek”. 1920-28 között Budapesten, a Markó utcai reáliskolában tanult, jó eredménnyel. 1928-32 között a párizsi Sorbonne egyetemen és a bolognai egyetemen tanult filozófiát. Négy nyelven beszélt. 1932-től bekapcsolódik az illegális kommunista párt munkájába, ezért 4 hónap fogházra ítélik. Bolognában filozófiából doktorál, majd hazatér, és a háborúellenes küzdelemben kapcsolódik be. 1942-ben szervezője a Magyar Történelmi Emlékbizottságnak, a nevezetes március 15-i tüntetés egyik szervezője. Majd munkaszolgálatra hívták be, és mint oly sok mindenki, ő is a háború poklában halt meg 1943-ban. Végezetül válaszolnék a frakcióvezetők véleményeire is. A Fidesztől mást nem is vártunk, csak a névcserre erőltetését, foggal-körömmel ragaszkodva ahhoz a tévképzethez, hogy 1956-ban mindenki a magyar szocializmus megdöntését akarta – ezért irtja a létező szocializmusra emlékeztető összes jelet. Földes Ferenc az 1942-es gyűléssel, a Történelmi Emlékbizottság szervezésével igenis fontos történelmi szereplő volt - és kommunista, na és?

Földes Ferenc üzenete mindig is az volt, hogy a legszegényebbek, a legelesettebbek is színvonalas oktatásban részesedjenek. Aki megtagadja őt, megtagadja üzenetét is.

TÓTH DÁNIEL

MUNKÁSPÁRTI STRATÉGIA A RENDSZERVÁLTÁSTÓL NAPJAINKIG

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

Az 1990-es évek második felében, a 2000-es esztendő első időszakában a Munkáspárt stratégiája a kapitalizálódás, a tőkés rendszert jellemző alapvető intézmények kialakulása elleni fellépés volt.

MIRE ÉPÜLT EZ A STRATÉGIA?

1991-ben megszűnt a Szovjetunió. A kelet-európai szocialista országokban végbement a tőkés ellenforradalom. Kína lemondott arról, hogy fellépjen a kelet-európai rendszerváltások ellen, erőit a saját, kínai szocializmusának építésére koncentrált.

A szövetkezetek átalakítása, a kárpótlás tönkretette a termelőszövetkezeteket, és velük együtt megszűnt a szövetkezeti parasztság, mint a közösségi társadalom egyik hordozója. Az ipar privatizációja, kiárusítása nyomán a munkásosztály helyzete döntően megváltozott. Létszámában jelentősen csökkent. A nagyüzemi munkásság szinte teljesen eltűnt, a munkásság zöme kisebb-nagyobb kft-be tömörült. Megjelentek a külföldi üzemek, amilyenek korábban nem voltak.

A dolgozók érdekeit szolgálni hivatott szakszervezetek létszámukban és szervezetükben meggyengültek. Politikailag pedig valamelyik nagy parlamenti párt befolyása alá kerültek. A dolgozók többsége a tőkés ideológia, a tőkés szemlélet hatása alá került.

A NATO-CSATLAKOZÁS AKADÁLYOZÁSA

Taktikánk a 90-es évek második felében, az új évezred első éveiben: a NATO-csatlakozás akadályozása. Az 1990-es évek második felében Magyarország NATO-tagságának megakadályozását tűztük ki taktikai célunk. A stratégiai értelme ennek az volt, hogy tudtuk: egy NATO-országban sokkal nehezebb szocialista változásokat elérni, mint a NATO keretein kívül. A NATO ugyanis a nemzetközi tőke fegyveres szervezete, amely fellép a haladás, sőt a nemzeti önállósodás minden jele ellen. Ezt láttuk Jugoszlávia esetében, amikor 1999-ben a NATO agressziót indított Jugoszlávia ellen. Az ok világos volt. A NATO terjeszkedésének útjában állt a viszonylag erős, önálló nemzeti úton járó Jugoszlávia. Ezt láttuk Irak, és most Irán, sőt Belarusz példáján. A NATO-tagság elleni fellépés taktikailag azért volt lehetséges, mert a társadalom jelentős része elutasította a NATO-csatlakozást. A NATO-csatlakozást nem sikerült megakadályozni, de a Munkáspárt óriási erkölcsi tekintélyre tett szert.

AZ EU-CSATLAKOZÁS ELLEN

A Munkáspárt felemás álláspontot foglalt el az EU-csatlakozás ügyében. Tudtuk, éreztük, hogy egy tőkés integrációhoz való csatlakozás nem járhat előnyökkel sem Magyarországra egészében,

JUGOSZLÁVIA LEROHANÁSA JELENTETTE AZ ÜRÜGYET A NATO MAGYAR BŐVÍTÉSÉRE

sem a dolgozói rétegek számára. Az emberek többsége azonban illúziókat táplált, jobb életet várt az EU-csatlakozástól. A Munkáspárt úszott az árral, és azt mondtuk: támogatjuk az EU-csatlakozást, de követeljük, hogy a kormány tegyen meg mindent azért, hogy a nyertesek száma nagyobb legyen, mint a vesztesékeké. Ez a felemás álláspont nem nyerte meg az embereket.

HARC A KÓRHÁZAK PRIVATIZÁLÁSA ELLEN

A kórházak ügye látszólag prózaibb kérdés, mint mondjuk a NATO-tagság megakadályozása, sőt eleinte nem is tűnik osztályharcos ügynek. Pedig nagyon is az! A tőke ugyanis az elmúlt évtizedben általános támadást indított a szociális kiadások csökkentésére. Ez nem magyar jelenség, ez történik az EU más országaiban is. Az európai tőke tudja, hogy a költségeit, a kiadásait csökkentenie kell, ha versenyezni akar az USA-val és Kínával. Ennek az árát azonban a kisemberekkel fizetteti meg. Ennek eszköze az adóemelés, a másik oldalon pedig az egészségügyi, szociális, kulturális kiadások csökkentése. Ha küzdünk a kórházak bezárása és eladása ellen, lényegében a tőke új trükkjei ellen küzdünk.

A Munkáspárt az egyik legaktívabb ellenzője volt a kórházak eladásának. Ennek érdekében népszavazást kezdeményeztünk, aláírásokat gyűjtöttünk, részt vettünk több budapesti kórház, az egri kórház védelmében rendezett tüntetéseken, együtt szerepeltünk más politikai erővel. A Munkáspárt nem tudta megakadályozni a kórházak eladását, de a folyamat lassabbá vált, más irányokat kapott, s ebben nekünk is szerepünk volt.

Az akció növelte a Munkáspárt ismertségét és elismertségét a társadalomban.

EGYÜTTMŰKÖDÉS, PÁRHUZAMOS CSELEKVÉS POLGÁRI SZERVEZETEKSEL

A NATO-csatlakozás megakadályozása volt az első olyan cél, amelynél a Munkáspárt párhuzamosan cselekedett nem munkás-jellegű szervezetekkel, azaz olyan pártokkal és szervezetekkel, amelyek nem a munkás, dolgozói érdekeket fejezték ki, hanem az értelmiség, és az erősödő magyar polgárság egyik vagy másik rétegének speciális érdekeit. A NATO-tagságot nem csak a Munkáspárt ellenezte, de a Csurka István vezette Magyar Igazság és Élet Pártja is. De ellenezte a Humanista Mozgalom és a Csapody Tamás vezette Alba Kör is. A Munkáspárt nem működött együtt intézményesen ezekkel a szervezetekkel, de vitathatatlanul volt párhuzamos cselekvés. Ugyanakkor a Munkáspárt a NATO-kérdésben éles ellentétbe került korábbi taktikai szövetségeseivel, az MSZP-vel, amely határozottan támogatta a belépést.

A kórházak privatizálása elleni harc során a Munkáspárt felismerte: a polgárság, az értelmiség egy részének érdeke azonos a Munkáspárt érdekével. Az orvostársadalom, a patikusok jelentős része például ellenezte a kórházak eladását. Ez nem azt jelentette, hogy a polgári és értelmiségi rétegek szervezetei azonosultak volna a Munkáspárt más céljaival. Nem azonosultak, de ezek a szervezetek, például a Magyar Orvosi Kamara, a Magyar Gyógyszerész Kamara elfogadták a Munkáspárt közeledését, sőt részt vállaltak a népszavazási aláírásgyűjtésben. A Munkáspárt érdemi együttműködést tudott kialakítani a Humanista Párttal is, amely sok ezer aláírást gyűjtött.

Ennek a szakasznak új és sajátos eleme volt a Munkáspárt és a Fidesz párhuzamos cselekvése is. A Fidesz nem gyűjtött aláírásokat, de biztatta híveit, hogy írják alá a Munkáspárt kezdeményezését. És ami nem kevésbé volt fontos, a Fidesz képviselői az Országos Választási Bizottságban és másutt a népszavazási kezdeményezés védelmére keltek. Ez a Fidesz saját, szuverén taktikai döntése volt, és semmilyen formában nem jelentett együttműködést a két párt között.

A Munkáspárt vezetése nem utasította vissza a Fidesz ilyen lépését, mert felismerte, hogy e külső politikai és jogi támogatás nélkül hiábavaló lesz a munkáspárti aktivisták hősi munkája, mivel jogi eszközökkel érvényteleníteni lehet az egészet. Erre volt is kísérlet, hiszen a kórház-privatizációban érdekelt körök többször is megtámadták a népszavazási kezdeményezést.

SZAKÍTÁS AZ MSZP-VEL

Új elem volt, hogy a Munkáspárt a kórházak kérdésében végképpen szakított az MSZP-vel, hiszen a Medgyessy-kormány, majd a Gyurcsány-kormány egyértelműen a kórházak eladását, a fizetett egészségügy bevezetését tűzte ki célul. A Gyurcsány vezette kormány másodsorra is áterőltette a kórház törvényt, noha a köztársasági elnök visszaküldte azt. A miniszterelnök személyesen is fellépett a népszavazás intézménye ellen, ami pedig alkotmányos jog. Az MSZP kísérletet tett arra, hogy a Munkáspártot eltérítse a népszavazási aláírásgyűjtéstől, de nem járt sikerrel. Ezt követte a Munkáspárton belüli pártellenzék fellépése, amely élvezte az MSZP támogatását.

A MUNKÁSPÁRT KIÁLLT A KÓRHÁZVÉDŐK MELLETT

NÉPSZAVAZÁSI KEZDEMÉNYEZÉSEK

A NATO-népszavazás és a kórház-privatizáció elleni népszavazás során tanultuk meg a népszavazási aláírásgyűjtés módszerét. A népszavazás módszere mellett megtanultuk azt is, hogy a polgári demokrácia csak a tőkésosztályok érdekeit szolgálja. A NATO-ügyben – bár összegyűjtöttük a szükséges mennyiségű aláírást - a parlament kikerülte a népszavazási törvényt, és egy jogi trükkel megtagadta a népszavazás kiírását. Az Alkotmánybíróság nem tartotta magát illetékesnek az ügyben...

A kórház-privatizációs népszavazás esetében a mi kérdésünkhöz hozzátették a kettős állampolgárság kérdését, ezzel biztosítva, hogy a népszavazás eredménytelen legyen. A tőkés hatalom ezt követően egyre szigorúbbá tette a népszavazás lehetőségét, végül a Fidesz 2010-es alkotmánya lényegében lehetetlenné teszi a népi kezdeményezésű népszavazásokat.

Ekkoriban kezdtük tanulni az utcai demonstrációk, a részleges útlezárások, az autós tüntetések harci módszerét. Ebben az időszakban indul el a Munkáspárt falujáró akciója. Egyszerre több falu felkeresése, szórólapozás, kisgyűlések. Ennek folytatásai voltak a párt elnökének országjáró körútjai, amelyek során találkozott az önkormányzatok vezetőivel, sok helyütt munkahelyi kollektívákkal, a sajtóval, emberekkel a piacon, az utcákon.

A PÁRT ÁTALAKULÁSA HARCOLÓ PÁRTTÁ

A Munkáspárt korábban is hirdette a tőke elleni harc szükségességét, és tett is kisebb-nagyobb lépéseket. Ebben az időszakban azonban a tőke számára alapvető kérdésekben - NATO, EU, privatizáció - szemtől-szembeni harcba került a tőke erőivel. Elkezdtek tanulni a harc taktikáját.

A párt ebben a szakaszban megtanulta, hogy a párt elvi szilárdsága, politikai egysége nélkül nincs eredményes tőke elleni harc. A pártellenzék az MSZP-vel való kapcsolata miatt lényegében akadályozta a népszavazást, objektíve segítette a kórházak eladását, vagyis lemondott a tőke elleni harcról. Tagságunk nehezen ismerte fel ezt az igazságot, és súlyos árat fizettünk a pártegység helyreállításáért. ■

HAZUDTAK ÉS DOPPINGOLTAK

Az adófizetők pénzéből intenzív doppingkutatás folyt az egykori Nyugat-Németországban. A volt szövetségi köztársaságban a hetvenes és a nyolcvanas években a lehetséges doppingszerekkel folytatott kutatások azt a célt szolgálták, hogy a nyugatnémet sportolók lépést tarthassanak riváisaikkal a keleti tömb országaiból, mindenekelőtt az egykori NDK-ból. „A győzelem érdekében az akkori nyugatnémet hatóságok mindent megtettek” – fogalmaztak a tanulmány készítői. A kísérletezés, illetve a rendszeres doppingfogyasztás terén egyedül a nők és a kiskorúak jelentettek tabut. Az állam a pénzt nem sajnálta, és a kutatók számára szinte mindent biztosított. A tanulmányt készítő kutatócsoport vezetője, Giselher Spitzer, a berlini Humboldt Egyetem professzora a tanulmányt ismertetve elmondta: dokumentumokkal tudják bizonyítani, hogy a tiltott készítményekkel kapcsolatos kutatási stratégiai tervezésében

az akkori szövetségi belügyminisztérium képviselői is részt vettek. A kutatások különböző teljesítményfokozó szerekkel, a többi között anabolikus szteroidokkal és tesztoszteronnal folytak. Spitzer professzor a legmegdöbbentőbbnek azt nevezte: a dokumentumok tanulmányozása, valamint a tanúkkal folytatott beszélgetések nyomán egyértelművé vált, hogy az illetékesek annak idején a legteljesebb mértékben tisztában voltak az anabolikus szteroidok egészségkárosító hatásaival. A professzor minden kétséget kizáróan „doppingkutatásról” beszélt, ami – mint hangsúlyozta – ellentétes volt mindenfajta, a kutatásokkal szemben támasztott etikai követelménnyel. Az egyedüli cél a sportolók teljesítményének fokozása volt – fogalmazott a tanulmányt készítő csoport vezetője, utalva arra is: az illetékes orvosok annak idején a rendelkezésükre álló adatokat meghamisították, és hamis információkat küldtek tovább.

A tanulmányból kitűnt, hogy a dopping érdekében a hetvenes évek közepétől különleges pornográfiai kutatások is folytak. A speciális „pornókutatások” lényege annak kiderítése volt, hogy az úgynevezett pszichoszexuális ösztönzők milyen hatást gyakorolnak a sportolók teljesítményére, illetve azok a szteroid szedése előtt vagy utána hatásosabbak-e. Az akkori doppingkutatások 1976-ban érték el egyik tetőpontjukat. A rendelkezésre álló dokumentumok ugyanis arról tanúskodtak, hogy egyedül ebben az évben nyugatnémet úszóknak, atlétáknak és kerékpárosoknak összesen több mint 1200 injekciót adtak be. Értesülések szerint a nyugatnémet „doppingpraktikák” egészen a nyolcvanas évek végéig, a német egyesülésig folytak. Azaz – mint az első kommentárok rámutattak – Németország nyugati fele „bort ivott és vizet prédikált”, amikor doppingvádakkal illette az NDK-t. ■

ÉPÜLŐ FRONTOS KÜLKAPCSOLATOK

SZLOVÁKIA

Augusztus 26-28. között a Baloldali Front és a MIKSZ aktivistái Turciansky Teplicében képviseltették magukat a szlovák ifjúkommunisták, a Socialistický zväz Mladych meghívására. A programban szerepelt a tátrai sátras táborozás mellett a szervezetek közötti kapcsolat erősítése és a helyi partizán emlékmű meglátogatása. Sor került egy figyelemfelkeltő felvonulásra is a szomszéd településen, ahol mindkét ifjúsági szervezet a saját, illetve a DIVSZ zászlaját is használta, melynek mindkét szervezet aktív tagja. Az esti tábornyitási ismerkedés keretein belül erősítették a szlovák-magyar barátságot annak ellenére, hogy a nagypolitika szüntelen igyekszik lerombolni a két ország közötti békés viszonyokat. Az együttműködésért köszönetet mondtak Mirosław Pomadik elnöknek, és Stanisław Pirosik alelnöknek, valamint a segítőkész tagságnak.

és ezúttal már szlovák barátai, az SZM képviselőivel együtt, Grazba. Az évente megrendezésre kerülő Volkshausfesten újabb barátságok születtek, ezúttal a Kommunistische Jugend Österreich tagjaival. A fesztivál délutáni programja a résztvevő szervezetek standjainak meglátogatása, valamint saját relikviák árusítása volt. Az este közeledtével zenészek, együttesek szolgáltatták a kedvcsinálót.

FRANCIAORSZÁG

A minden évben megrendezett párizsi Fete de l'Humanité eseményen ezúttal szeptember 16-18. között a Baloldali Front is részt vett. A fesztivál ideje alatt a helyi ételkülönlegességek kóstolása mellett újabb kapcsolatfelvétel történt, ezúttal a francia ifjúkommunisták, a Jeunes Communistes tagjaival, és Írország ifjúkommunistáival. Szabad program keretén belül a frontosok meglátogatták több francia pártvezető sírját és a Párizsi Kommunémlékművét a Péré Lachaise temetőben.

AUSZTRIA

Szeptember 10-én a Front képviselői újabb utazásra indultak, ismét a MIKSZ,

EGYIPTOMI „FORRADALOM” NŐI SZEMMEL

Hoszni Mubarak lemondásához vezető „egyiptomi forradalomban” férfiak és nők vállvetve küzdöttek a diktátor ellen. Női aktivisták segítettek a tüntetések szervezésében, a sebesültek ápolásában, kintartásra biztatták a Tahrír téri tüntetőket, és rekedtre kiabálták magukat a megmozdulásokon.

Nyolc hónappal Mubarak távozása után azonban az embereket felvillanyozó összetartozás érzése átadta helyét a csalódásnak és a félelemnek. Az egyiptomi nők pedig attól tartanak, hogy kimaradnak annak a jövőnek az alakításából, amelyért küzdöttek. A társadalom hozzáállása az egyesítő cél megvalósulásával sokat változott az utóbbi időben. A 25 éves kairói egyetemista és aktivista Dina Vahba ott volt a Tahrír téren februárban, és kicsit később, márciusban is. Amikor Vahba a nemzetközi nőnapon több száz társával együtt visszatért a térre, férfiak táborába ütközött, akik a teljes testet eltakaró öltözetet viselő nőt fogtak közre, s a következőt kiáltották: „Ilyen az igazi egyiptomi nő!” „Akkor ébredtem rá, hogy többé nem látnak bennünket szívesen. Nem szeretnék, hogy kiálljunk a jogainkért” – idézte Vahbát a The Daily Beast című online hírportál. Az országot jelenleg irányító katonai tanács eddig nem adott hatalmi pozíciót nőknek, és nem egyeztet a nők jogait védő szervezetekkel. Az ideiglenes kormány 34 minisztere közül mindössze egy nő, aki ráadásul az előző rezsimből maradt tisztségében. A novemberben megválasztandó parlament különösen fontos szerepet fog játszani az észak-afrikai ország életében, hiszen annak feladata lesz az új alkotmány összeállítása. Ugyanakkor sokan úgy vélik, hogy a nők itt is csak kispadról nézhetik az eseményeket. A félelmek jogosnak tűnnek, hiszen a hadsereg eltörölte a Mubarak-éra kvótarendszerét, amelynek köszönhetően 64 helyet a női képviselőknek tartottak fent, és még a liberális pártok is vonakodva indítanak női jelöltet, mivel megfontolásuk szerint a férfiak több szavazatot kapnak. Amikor pedig – eddig egyedüli női jelöltként – Boszajna Kamel bejelentette, hogy indulni fog az elnökválasztásokon, az egyiptomi média rögtön azt firtatta, elfogadjá-e ezt a

lépést a társadalom. Egyes muszlim vallási vezetők szerint a nőt a menstruáció alkalmatlanná teszi az elnöki tisztség viselésére. Egy férfi szerint „minden egyiptomi elutasítja a gondolatot”, mivel ahhoz vannak hozzászokva, hogy férfiak irányítanak. „Ki volt az úr a házban? Az apám!” – hangzott a megfellebbezhetetlen érv. Napjainkban az egyiptomi egyetemisták fele nő, ennek ellenére hatalmas akadályokkal szembesülnek az önérvényesítés útján, hiszen a társadalom nagy része továbbra is elsődlegesen otthonteremtőként és anyaként tekint rájuk. „Úgy neveltek, hogy azt hidd, kevesebbet érsz, mint egy férfi – magyarázta Vahba. – Az utcán, otthon, az iskolában: mindenhol alsóbbrendűként tekintenek rád.” A kettősség végigkísérte Egyiptom modern kori történelmét. Az észak-afrikai ország volt az arab feminizmus, de egyben az iszlamizmus bölcsője is. Bár a Mubarak-rezsimnél nem volt hiány a nőt elterelő szép szavakból, a tettek mezején kisebb volt az aktivitás, és Kairó semmit sem tett a bigott vallásosság megfékezésére, sőt, a partvonalon kívülre tette a független, szabadgondolkodó nőt. A múltbeli ellentétek máig kísértik Egyiptomot, és Vahba családjában is megmutatkoznak. Míg a fiatal lány a női jogok harcos képviselője, nagynénje, Karima Abdel-

Gani Kamar világlátésében a Muzulmán Testvérek lelkes híve volt. Kamar szerint az iszlám – ha helyesen értelmezik – biztosítja a nők jogait. A Testvériség korábban is ügyesen használta a nőt a szavazatokért folyó harcban, ügyesebben, mint liberális ellenfelei. A sokak szerint elcsalt egyiptomi választásokon Kamar és nőtársai kitartóan ragaszkodtak szavazati jogukhoz, amellyel az iszlamistákat támogatták, még ha ez azt jelentette is, hogy állniuk kellett a kormánypártiak ütéseit az urnáknál. Amikor a Muzulmán Testvéreket júniusban hivatalosan is bejegyezték, a párt alapító tagjainak egytizede nő volt. Unokahúgától eltérően a 49 éves Kamar úgy véli, hogy a nők támogatásra születtek, nem vezetésre. A nő kötelessége, hogy gondoskodjon családjáról, a politikai tisztségek viselése nem illik alaptermészetéhez – hangsúlyozta. Kamar szerint a női jogok kérdése a felső osztály problémája, a nyugati típusú szabadságjogok pedig nem jelentenek megoldást az egyiptomi társadalom feszítő kérdéseire. A szomszédságban élő dolgozó nőknek egyszerű elvárásaik vannak a forradalommal szemben: „Méltóságteljes életet akarnak, meg Hoszni pénzét” – mondta nevetve, Mubarak milliárdjaira utalva, amelyet a közhiedelem szerint ellopott az országtól. ■

GÖRÖGORSZÁG HARCOL

Több minisztériumot is elfoglaltak Görögországban közalkalmazottak, hogy az Európai Unió, az Európai Központi Bank és a Nemzetközi Valutaalap szakértőinek érkezése előtt így tiltakozzanak a kormány megszorító intézkedései ellen.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.